

Kastesystemets tilblivelse

For godt 3600 år kom arierne til Indien fra det nordlige Iran. De slog sig ned i de frugtbare områder langs Ganges, fortrængte den oprindelige indiske urbefolkning og etablerede sig som den ny dominerende klasse.

Og heri lå *sandsynligvis* '* kimen til kastesystemet. Arierne fordelte sig på Bramin-, Kshatriya- og Vaisya-kasterne som præster og krigere, købmænd og håndværkere, mens den oprindelige befolkning samlede sig i Sudra-kasten som slaver, bønder og tjenere. At varna – det indiske ord for kaste – betyder "farve" på sanskrit, henviser måske til forholdet mellem hudfarve og kastetilhør. De lyse ariere udgjorde højkasterne mens Indiens oprindelige, og mere mørke indbyggere, blev lavkaster. Den sammenhæng er i dag er noget udvandet.

Omkring år 100 fvt. blev den sociale orden stadfæstet i Manus lov, hvor kasternes indbyrdes pligter blev nedfældet til mindste detalje. Braminerne skulle herske over den åndelige verden som præster og skriftekloge. De skulle formidle den hellige viden, udføre religiøse ritualer og var de eneste, som måtte lære at læse og skrive. Kshatriya skulle herske over den fysiske verden som konger og krigere, styre landet og beskytte borgerne mod overgreb. Vaisya skulle sikre samfundets materielle behov som håndværkere og handelsmænd. Sudra skulle tjene højkasterne som daglejere og fodfolk. Først senere, omkring år 200, opstod de "kasteløse".

Da briterne i midten af 1700-tallet søgte at forstå det indiske samfund, henvendte de sig til Indiens lærde og skriftekloge, dvs. braminerne, som kvitterede med en fortælling, som bekræftede det braminske verdensbillede; at kastesystemet var hierarkisk og fastlåst: at strukturen var guddommeligt bestemt og at alle kendte deres plads, med braminerne øverst placeret i hierarkiet.

Kastesystemet gav mening for den britiske kolonimagt. Det skabte overblik og struktur i et samfund, der var kaotisk og kompleks. Det leverede en samfundsstruktur, som mindede om briternes eget, med skarpe skel mellem adel og arbejderklasse og udgjorde det bedst tænkelige grundlag for en "del-og-hersk" strategi, der gjorde det muligt at styre kolonien med et minimum af soldater.

Briterne indarbejdede kastesystemet i deres forvaltning. Braminerne blev indsat i de højeste lag af administrationen, krigerkassen blev hvervet til hæren, og visse trodsige slægter i Sudra-kassen blev stemplet som kriminelle og straffet kollektivt. Senere blev de indiske undersåtter inddelt i kaster i forbindelse med valgkredse og folkeoptællinger. Den britiske kolonimagt formaliserede kastestrukturen og cementerede det braminske verdensbillede.

*) Dette er blot en teori. Det vides ikke med sikkerhed hvordan kastesystemet opstod og udviklede sig.